Δυο σημαντικά έργα Τέχνης εκλάπησαν από τα μουσεία όπου εκτίθονταν. Και τα δυο τον Αύγουστο. Και τα δυο, βρέθηκαν, ανακτήθηκαν μετά από δυο χρόνια. Κυοφορείται η άποψη, ότι οι κλοπές τους τα κατέστησαν ακόμα πιο δημοφιλή.

Σχεδόν ένας αιώνας χωρίζει τα δυο περιστατικά. Η, χρονικά, πρώτη αφορά την περίφημη Mona Lisa. Ήταν Δευτέρα 21 Αυγούστου του 1911, όταν ο 19χρονος, μικρός το δέμας Βερονέζος, Vincenzo Peruggia, παρείσφρησε μέσα στο μουσείο του Λούβρου φορώντας την λευκή ποδιά των εργαζομένων. Πρώην εργαζόμενος εκεί, ήξερε αρκετά, έτσι, περίμενε, σύμφωνα με την κατάθεσή του, να αδειάσει η αίθουσα Salon Carré, όπου το δημιούργημα του da Vinci ήταν αναρτημένο.

Αφαίρεσε τότε, τον πίνακα από τα στηρίγματά του, κρύφτηκε σε ένα κλιμακοστάσιο, προκειμένου να ξηλώσει το κάδρο και το προστατευτικό πλαίσιο. Σύμφωνα με την κατάθεση του, έβγαλε την λευκή ποδιά τύλιξε μέσα της τον πίνακα και κρατώντας την ανά χείρας, βγήκε από το Μουσείο από την ίδια πόρτα που είχε μπει.

Έκρυψε τον πίνακα στο διαμέρισμά του, η αστυνομία, μοιραία αφού ήταν πρώην εργαζόμενος στο μουσείο έφθασε σε αυτόν, τον ανέκρινε αλλά πείστηκε από το άλλοθι που παρέθεσε. Παράλληλα πραγματοποίησε έρευνα στο διαμέρισμά του, χωρίς να βρεθεί κάτι. Δυο χρόνια αργότερα, ο Peruggia επιστρέφει στην πατρίδα του μαζί με τον πίνακα. Προσπαθεί να τον διαθέσει στη γκαλερί Uffizi στην Φλωρεντία και συλλαμβάνεται.

Καταδικάζεται σε μικρή ποινή, καθώς το δικαστήριο αποδέχεται σε κάποιο βαθμό το «πατριωτικό» του αίσθημα του να επιστρέψει η Mona Lisa στην πατρίδα της. Υπηρετεί στον Ιταλικό στρατό, κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Πολέμου ‘14 – ’18. Αργότερα παντρεύεται, γεννιέται η θυγατέρα του και επιστρέφει στην Γαλλία, εργαζόμενος ως διακοσμητής

ζωγράφος. Εγκαταλείπει τα εγκόσμια στις 8 Οκτωβρίου του ’25, την ημέρα των γενεθλίων του. Ήταν 44 ετών.

Η Mona Lisa, μετά τον εντοπισμό της, εκτέθηκε για λίγο στην Ιταλία και ακολούθως επέστρεψε στο Λούβρο, όπου και παραμένει, μετά από αρκετά περιπετειώδη ταξίδια. Είχε κοσμήσει ακόμα κια το υπνοδωμάτιο του Βοναπάρτη.

Η δεύτερη κλοπή, αφορά τον πίνακα «Η κραυγή» του Νορβηγού Edvard Munch και έλαβε χώρα 93 χρόνια και μια μέρα μετά την περιπέτεια της Mona Lisa. Ήταν Κυριακή στις 22 Αυγούστου 2004 και ήταν η δεύτερη φορά που το συγκεκριμένο έργο γινόταν αντικείμενο κλοπής. Η πρώτη ήταν τον Φεβρουάριο του ’94. Η Εθνική πινακοθήκη του Όσλο, είχε αρνηθεί τότε, να καταβάλει τα λύτρα του ενός εκατομμυρίου δολαρίων που ζητήθηκαν για την επιστροφή της. Τον Μάιο του ίδιου έτους εντοπίστηκε ο πίνακας και συνελήφθησαν οι δράστες

Τον Αύγουστο του ‘04 όμως, όταν μαζί με την «κραυγή» εκλάπη και η «Madonna», δημιούργημα του ίδιου εξπρεσιονιστή ζωγράφου, τα πράγματα ήταν πιο βίαια. Ένοπλοι μασκοφόροι μπήκαν στο μουσείο ακινητοποίησαν τους φρουρούς, διέρρηξαν το συρματόσχοινο ασφαλείας των έργων και διέφυγαν με ένα μαύρο Audi A6 s/w. Ας σημειωθεί πως και για την «Madonna», ήταν η δεύτερη φορά που γινόταν αντικείμενο κλοπής. Η πρώτη είχε σημειωθεί τον Μάρτιο του ’90 και επανακτήθηκε λίγους μήνες αργότερα.

Το αυτοκίνητο με το οποίο είχαν διαφύγει οι δράστες, είχε βρεθεί σχεδόν αμέσως, αλλά όχι και οι πίνακες. Χρειάστηκαν δυο χρόνια και εννιά μέρες ερευνών. Έτσι, στις 31 Αυγούστου 2006, η νορβηγική αστυνομία ανακοίνωσε ότι είχε εντοπίσει και ανακτήσει και τους δυο πίνακες, σε καλή κατάσταση, μάλιστα.

«Η κραυγή», είχε σημάδια από υγρασία στην κάτω αριστερή γωνία, ενώ η «Madonna» στη δεξιά πλευρά. Πριν ξεκινήσει η αποκατάσταση, οι πίνακες τέθηκαν σε δημόσια προβολή από το Μουσείο Munch στις 27 Σεπτεμβρίου 2006. Κατά τη διάρκεια της πενθήμερης έκθεσης, 5.500 άνθρωποι είδαν τα κατεστραμμένα έργα ζωγραφικής.